

BÁC HỒ VÀ TẾT ĐỘC LẬP ĐẦU TIÊN

HOÀNG HIẾU NGHĨA

Tết Nguyên Đán Bính Tuất 1946 đối với Bác là những ngày đầy căng thẳng lo toan vì thế nước đang "ngàn cân treo sợi tóc" nhưng cũng là những ngày hạnh phúc nhất trong cuộc đời cách mạng của Người.

Hạnh phúc vì lần đầu tiên Bác cùng toàn dân tộc được hưởng cái Tết độc lập, tự do sau gần một thế kỷ sống trong đêm dài nô lệ và cũng lần đầu tiên Người nhận được trên 2.000 bức điện và thư của các cơ quan, đoàn thể và các cá nhân trong nước, kiều bào ở nước ngoài, các chính khách quốc tế. Mỗi lá thư là một tấm lòng thể hiện niềm tin, lòng kính yêu vô hạn. Đồng thời là lời thề sắt son, nguyện đi theo Người để bảo vệ quê hương.

Trong số thư ấy có hai lá thư, người viết tự mang đến phủ Chủ tịch vào chiều 30 (tức 01/02/1946).

Người thứ nhất là nữ sĩ Hằng Phương, vợ của nhà văn Vũ Ngọc Phan, mẹ của giáo sư tiến sĩ Vũ Tuyên Hoàng. Bà Hằng Phương từng nổi trên thi đàn Việt Nam trước cách mạng tháng Tám.

Đến chúc tết Bác, bà mang theo một gói cam làng Giang, ngon có tiếng của xứ Thanh quê bà và một bài thơ lục bát:

*Cam ngon Thanh Hoá vốn dòng
Kính dâng Chủ tịch, tỏ lòng mến yêu
Đảng cay Cự nếm đã nhiều*

*Ngọt bùi trời trả đủ điều từ đây
Cùng quốc dân hưởng những ngày
Tự do, độc lập tràn đầy trời Nam
Anh hùng mở mặt giang san
Lưu danh thiên cổ vẻ vang giống nòi*

Biết Bác quá bận, bà Hằng Phương nhờ các chiến sĩ, cận vệ chuyên giúp: Nhận được quà Tết, Bác vừa vui vừa cảm động, vội viết thư cảm ơn bà Hằng Phương:

*Cám ơn bà biếu gói cam
Nhận thì không đáng, chừ làm sao đây
Ăn quả nhớ kẻ trồng cây
Phải chăng khổ tận đến ngày cam lai*

Người thứ hai cũng mang quà đến Phủ chủ tịch trong ngày 30 tết là nữ sĩ Ngân Giang (1916-2002) quê Hà Nội. Ngân Giang biết làm thơ từ lúc 6 tuổi, 9 tuổi đã có thơ đăng trên báo Đông Pháp và năm 1936 trở đi đã trình làng các tập thơ: Gió Lệ Xuân, Duyên Văn, Tiếng Vọng Sông Ngân và rất nhiều bài đăng ở các báo Sài Gòn, Hà Nội.

Cách mạng Tháng 8 thành công, bà giữ chức Hội trưởng phụ nữ thành Hoàng Diệu (Chủ tịch hội Phụ nữ Hà Nội ngày nay).

Quà tết của bà kính tặng Bác Hồ là một bài thơ được thêu bằng chỉ vàng kim tuyến trên tấm vóc hồng đào lộng lẫy:

**KÍNH DÂNG CÁC BẠC ANH HÙNG
DÂN TỘC**

(Xem tiếp trang 93)

BÁC HỒ... (Tiếp theo trang 89)

*Ta say uy vũ Trần Hưng Đạo
Ta say sự nghiệp Hồ Chí Minh
Nhật nguyệt soi ngời cung Thủy lĩnh
Hương hoa châu ngát đất Mê Linh
Đất Lam Sơn treo gương hào kiệt
Gò Đống Đa hằn gót viễn chinh
Mấy thuở không phai hồn chủng tộc
Muôn năm cờ đỏ dựng thanh bình*

Bác rất vui, gửi thư cảm ơn và khen ngợi bà bằng hai câu thơ:

*Gửi lời cảm tạ Ngân Giang
Lời lời chân ngọc hàng hàng gấm thêu
Giao thừa đêm ấy, đài tiếng nói Việt Nam
truyền đi bài thơ Tết của Người.
Trong năm Bính Tuất mới*

*Muôn việc đều tiến tới
Kiến quốc mau thành công
Kháng chiến mau thắng lợi*

Trong khi nhân dân cả nước đang lắng nghe từng chữ, từng câu qua giọng đọc của Người, thì chính lúc đó Bác đang cải trang làm cuộc vi hành. Trong cuộc, “vi hành” này Bác gặp một anh kéo xe đạp manh chiếu rách, nằm rên vì ốm nặng ở ngõ hẻm phố Sinh Từ. Cởi áo khoác của mình đắp cho người bệnh, anh ấy khóc và Bác cũng rơm rớm nước mắt trước những mảnh đời bất hạnh. Về đến nhà Bác sai thư ký mang thuốc và quà tết tặng anh.

Tấm lòng của Bác đối với dân và dân đối Người như thế đó.

H.H.N